

Οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ εἶναι φῶς τοῦ κόσμου (Ἰωὴλ Φραγκᾶκος Μητροπολίτης Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ εἶναι φῶς τοῦ κόσμου (Ἰωὴλ Φραγκᾶκος Μητροπολίτης Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας)

Ἡ Ἐκκλησία μας σήμερα γιορτάζει τοὺς Πατέρες ποὺ ἔλαβαν μέρος στὴν τετάρτη Οἰκουμενικὴ Σύνοδο, ἡ ὁποία ἀσχολήθηκε καὶ ἀποφάνθηκε ὀριστικὰ γιὰ τὴν ἔνωση τῶν δύο φύσεων τοῦ Χριστοῦ. Τὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα ποὺ διαβάζεται σήμερα στοὺς Ναοὺς εἶναι ἀφιερωμένο σ' αὐτοὺς καὶ εἶναι ἀπὸ τὴν ἐπὶ τοῦ Ὄρους Ὁμιλία τοῦ Κυρίου μας. Ὁ Θεάνθρωπος ὀνομάζει τοὺς μαθητὲς Του φῶς τοῦ κόσμου. Ἄς δοῦμε πιὸ ἀναλυτικὰ τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ Χριστοῦ.

Τὸ παράδειγμα τοῦ φωτὸς τί ὑπονοεῖ;

Ὁ Κύριος χρησιμοποίησε γιὰ τοὺς μαθητὲς Του τὸ παράδειγμα τοῦ ἀλατιοῦ (Ματθ.

5,13) καὶ τοῦ φωτός. Τὸ παράδειγμα τοῦ φωτός εἶναι τὸ ὑψηλότερο. Ὅταν λέγει πῶς ἡ πόλη ποὺ εἶναι πάνω στὸ βουνό, δὲν μπορεῖ νὰ κρυφτεῖ, θέλει νὰ τοὺς τονίσει «ἀκρίβειαν τοῦ βίου, καθαρὴ ζωὴ», λέγει ὁ Χρυσόστομος. Τοὺς διαπαιδαγωγεῖ νὰ εἶναι ἐναγώνιοι στὴ ζωὴ τους, νὰ ἔχουν στραφεῖ τὰ μάτια ὄλων τῶν ἀνθρώπων πάνω τους καὶ νὰ ἀγωνίζονται ἐνώπιον ὅλης τῆς οἰκουμένης.

Ὁ Χριστὸς ἀναψε τὸ φῶς τῆς χάριτός Του μέσα μας. Ἡ δική μας προσπάθεια εἶναι νὰ διατηρήσουμε τὸ φῶς αὐτὸ ἄσβεστο. Ἡ λαμπρότητα τῆς ζωῆς μας ἔχει ἐπίδραση στοὺς ἄλλους. Ἀπόλυτο φῶς εἶναι ὁ Χριστὸς ποὺ μάλιστα εἶπε γιὰ τὸν ἑαυτό Του, πῶς εἶναι “τὸ φῶς τοῦ κόσμου” (Ἰω. 8,12). Φῶς καὶ φωστῆρες εἶναι μὲ σχετικὴ ἔννοια καὶ οἱ πιστοὶ καὶ οἱ ἅγιοι. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος γράφει: “διότι κάποτε ἦσαν στὸ σκοτάδι, τώρα ὅμως ποὺ πιστεύετε στὸν Κύριο, εἴστε στὸ φῶς· νὰ ζηῖτε λοιπὸν σὰν ἄνθρωποι ποὺ ἀνήκουν στὸ φῶς.” (Ἐφ. 5,8). Ὁ ἴδιος θὰ πεῖ σὲ ἄλλη του ἐπιστολὴ γιὰ τοὺς πιστοὺς πῶς εἶναι “σὰν λαμπερὰ ἀστέρια στὸν κόσμος, μένοντες σταθεροὶ στὸ εὐαγγέλιον ποὺ δίνει ζωὴ” (Φιλιπ. 2,15-16).

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ φῶς τοῦ κόσμου

Πράγματι ὁ Κύριος εἶναι φῶς, ποὺ ὁδηγεῖ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὴν πλάνη στὴν ἀλήθεια, ἀπὸ τὴν ἁμαρτία στὴν ἀρετὴ, ποὺ φωτίζει τὸ ἡγεμονικὸ (τὸ νοῦ) τοῦ ἀνθρώπου. Ἐπίσης τὸ ἔργο τοῦ Χριστοῦ τὸ κάνουν κι οἱ πιστοί. Ἐνας σύγχρονος θεολόγος θὰ τὸ πεῖ αὐτὸ χαρακτηριστικά: Ἡ σωτηρία δὲν εἶναι μιὰ ἀπλὴ ἀτομικὴ ὑπόθεση, οὔτε περιορίζεται σὲ κάποιο στενὸ κύκλο “ἐκλεκτῶν”, ἀλλὰ προσφέρεται σ’ ὅλο τὸν κόσμος. Ἡ σωτηρία δὲν εἶναι ἓνα εἶδος πνευματικότητας, ἀλλὰ εἶναι ἡ ἀντίθεση σὲ κάποιο δαιμονικὸ κατεστημένο, στὸ σκοτάδι καὶ στὴν ἀποσύνθεση.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Αὐτὸ σημαίνει τὴν καθολικὴ καὶ παγκόσμια εὐθύνη της, ἀλλὰ καὶ τὴν εὐθύνη τοῦ καθενός μας. Δὲ ζοῦμε γιὰ τὸν ἑαυτό μας ἢ γιὰ ἓναν ὀρισμένο κύκλο ἐθνικὸ, ἰδεολογικὸ, θρησκευτικὸ· ζοῦμε γιὰ τὰ ἀδέλφια μας παντοῦ πάνω στὴ γῆ, ὅσο κι ἂν διαφέρουν ἀπὸ μᾶς κι ὅσο κι ἂν μᾶς ἀντιμάχονται. Ὁ Χριστὸς εἶχε πεῖ στοὺς μαθητὲς του τὸ ἐξῆς σπουδαῖο παράγγελμα· “καὶ θὰ γίνετε δικοὶ μου μάρτυρες στὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ σὲ ὅλη τὴν Ἰουδαία καὶ Σαμάρεια καὶ ὡς τὰ πέρατα τῆς γῆς” (Πράξ. 1,8). Μέχρι καὶ στὸ τελευταῖο μέρος τῆς γῆς ὀφείλουμε νὰ ἀνάψουμε τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Ἡσαΐας ἀναφέρεται στὸν Πατέρα ποὺ ἀπευθύνεται στὸ Μεσσία καὶ τοῦ λέγει· “Ἰδοὺ δέδωκά σε εἰς διαθήκην γένους, εἰς φῶς ἐθνῶν τοῦ εἶναι σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς” . Τὸ φῶς τῶν ἐθνῶν, ποὺ εἶναι ὁ Χριστός, ὀφείλει ἡ Ἐκκλησία μὲ τοὺς πιστοὺς νὰ τὸ μεταδώσει στὰ πέρατα τῆς γῆς. Οἱ πνευματικοὶ ἄνθρωποι ποὺ καθαρίζουν συνέχεια τὸν ἑαυτό τους μὲ πόνους γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ποὺ ταπεινώνουν τὴ σάρκα τους μὲ διάφορες ἀσκήσεις, ποὺ μὲ τὴν προσευχὴ καὶ τὴ μελέτη γεμίζουν τὸ νοῦ τους μὲ φῶς, αὐτοὶ ποὺ γνώρισαν «τοὺς λόγους τῶν ὄντων» καὶ ξεπέρασαν

κάθε αίσθηση τοῦ κόσμου, αὐτοὶ μποροῦν νὰ κηρύξουν τὸ Χριστὸ καὶ νὰ μεταδώσουν τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου, λέγει ὁ ὁσῖος Νικήτας. Πρὸς αὐτοὺς ἀπευθύνεται ὁ Κύριος, ὅταν λέει:” Σεῖς εἶστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου” (Ματθ. 5,14).

Τὸ χρέος τῶν πιστῶν

Μεγάλη εἶναι ἡ εὐθύνη τῶν πνευματικῶν ταγῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπλῶν πιστῶν στὴ διάδοση τοῦ εὐαγγελικοῦ μηνύματος. Ἐπίσκοποι, κληρικοί, λαϊκοὶ ποὺ γνώρισαν τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τὸ βίωσαν, μεταδίδουν καὶ στοὺς ἄλλους τὸ βίωμά τους. Ἀντίθετα, ἐὰν αὐτοὶ ποὺ εἶναι ταγμένοι νὰ στέκονται «ἐπὶ τὴν λυχνίαν» δείχνουν ἀδυναμία πρὸς τὴν πίστη, τότε καθυστερεῖ ὁ εὐαγγελισμὸς τῶν ἀνθρώπων καὶ γίνεται μάλιστα καὶ σκανδαλισμὸς στὶς ψυχές τους. Οἱ ἁμαρτίες μας καὶ ἡ κακὴ προσωπικὴ μας ζωὴ ἐνεργεῖ ἀρνητικὰ στοὺς ἀνθρώπους ποὺ δὲν γνώρισαν τὸ Χριστό. Ἄς φροντίσουμε νὰ ἔχουμε συνέπεια λόγων καὶ πράξεων, ὥστε νὰ ἀνάπτεται συνεχῶς τὸ σωτήριο φῶς τῆς διδασκαλίας τοῦ Κυρίου σ’ ὅλη τὴ γῆ.

Πηγή : agiazoni.gr